

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. III. 37. 518/2015/17. szám

A Kúria a dr. Pingiczer László pártfogó ügyvéd által képviselt (...) felperesnek a (...) főosztályvezető által képviselt Nemzetgazdasági Minisztérium jogutód alperes ellen tanuló jogviszony tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2015. február 24. napján kelt 4.K.27.364/2014/14. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 15. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Kúria a Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.364/2014/14. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket és a pártfogó ügyvéd díját az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felperes a 2013/2014. tanévben a (...) (a továbbiakban: iskola) 11/D. osztályos tanulója volt. Tanulmányait magántanulói jogviszony keretében végezte, amit az intézmény vezetője engedélyezett kérelmére, egyben felmentve őt valamennyi tanórai foglalkozás látogatása alól. A felperes év végi osztályozó vizsgái 2014. június 9-13. napokon voltak esedékesek. A felperes 2014. május 9-én kérelmet nyújtott be a (...) Járási Ügyészségen, melyben kérte a fentebb írt időpontban esedékes osztályozó vizsgáinak a következő tanévben történő megtartását, elhalasztását, lehetővé téve azt, hogy 12. osztályba lépjen, a 11. osztály vizsgáit pedig 2015. január hónapban tegye le. Indokként előadta, hogy a heti tíz felkészítési órát nem vehette igénybe az igazgató elutasító magatartása miatt, és egyben kérte a nevelési-oktatási intézmények működéséről és a köznevelési intézmények névhasználatáról szóló

20/2012. (VIII.31.) EMMI rendelet (a továbbiakban: EMMI rendelet) 77. § (2) bekezdésében foglaltak alkalmazását. A (...) Járási Ügyészség megállapította, hatásköre és illetékessége hiányát, a beadványt 2014. június 3. napján intézkedésre megküldte az iskola részére. Miután az iskola igazgatója, (...) a felperes kérelmét megkapta, nevelőtestületi értekezletet hívott össze, amelynek megtartására 2014. június 5. napján került sor. A nevelőtestület a felperes kérelmét nem támogatta, melyre tekintettel az igazgató a 2014. június 5. napján kelt 69-10/2014. számú határozatával a felperes osztályozó vizsgáinak 2015 januárjáig történő elhalasztásához benyújtott kérelmét elutasította. A határozat indokolásában kifejtettek szerint a nevelőtestület az osztályozó vizsga halasztása iránti kérelem vizsgálatakor mérlegelte azon tényt, hogy a felperes a tanévet évismétliként másodszor járja, felkészüléséhez a feltételek adottak voltak. A felperes fellebbezést nyújtott be a határozat ellen, amelyet a Klebersberg Intézményfenntartó Központ K.-i Tantestülete bírált el és a 2014. június 12. napján kelt 231-45/2014/Klikk/025. számú másodfokú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében a másodfokú határozat felülvizsgálatát kérte a bíróságtól. Arra hivatkozott, hogy az sérti a Ket. 1. § (1), (2), (2a), (3) és (4) bekezdésében, a 4. § (1) bekezdésében, 5. § (1) bekezdésében, és 50. §-ában foglaltakat, továbbá az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezmény 1. kiegészítő jegyzőkönyvének 2. cikkét. Álláspontja szerint az évismétlés ténye nem lehet indok a kérelem elutasítására, kérte a határozat jogellenességének megállapítását, és annak megváltoztatásával a vizsgák halasztásának engedélyezését. A későbbiek során keresetét kiegészítette azzal, hogy az intézmény nem biztosított neki tankönyvet megfelelő időben, és a heti 10 óra felkészítő órát sem vehette igénybe, amellyel alkotmányos jogai voltak korlátozva. Az iskola igazgatója a tanórák látogatását sem engedélyezte részére jogszerűtlenül. Jogellenesen volt eltiltva az intézménybe járástól több mint nyolc hónapon át. Kifogásolta a kérelem elintézésére nyitva álló határidő túllépését is. Megítélése szerint a KLIKK szándékosan járt el vele szemben jogsértő módon.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaptalannak értékelte, és elutasította azt. Tényként állapította meg, hogy a felperes az iskola vendéglátás, idegenforgalom szakmacsoportos szakközépiskolai tanulójaként a 11. évfolyamot másodízben járta 2013-2014. tanévben. Az osztályozó vizsgák elhalasztása iránti kérelmének elbírálására, vagyis a tanuló osztályozó vizsgára bocsátásának időpontjáról a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Tv.) 70. § (2) bekezdés h) pontja alapján a nevelőtestület volt jogosult határozni. A bíróság megállapítása szerint a nevelőtestület, illetve az oktatási intézmény jogszabálysértés nélkül járt el az elsőfokú határozat meghozatala során. Alaposnak

és helytállónak ítélte a bíróság a felperes halasztás iránti kérelmének elutasítására felhozott indokokat, miszerint a felperesnek évismétlőként a felkészüléshez elegendő idő állt rendelkezésére, illetve a feltételek adottak voltak. Egyetértett a bíróság az első- és másodfokú határozat indokolásában foglaltakkal, ugyanis a bíróság álláspontja szerint sem volt remélhető az, hogy ha a tanuló két év alatt nem tudta a tananyagot elsajátítani, akkor majd a 12. osztály I. félévének folytatása közben fog felkészülni - nyilván azon félévi anyag elsajátítása mellett - a 11. tanév anyagából. Nem találta alaposnak a bíróság a felperes azon hivatkozásait, hogy a tananyag elsajátításához nem állt rendelkezésére tankönyv, az intézmény felkészítő órákat számára nem biztosított. A bíróság álláspontja szerint különös tekintettel arra, hogy a felperes már évismétlő volt, a tankönyv hiányának, illetve a felkészítés hiányának felmerülése - amennyiben tanulási szándéka komoly - semmiképp sem fogadható el és méltányolható, a vizsgák esedékességét megelőző egy hónappal, hiszen a tankönyveknek a felperesnek az előző tanévben is a rendelkezésére kellett, hogy álljanak, illetve azok beszerzéséről a felperes a tanév, illetve a II. félév kezdetén kellett volna, hogy gondoskodjon. Ugyanakkor a felperes nem hivatkozott olyan előre nem látható váratlan körülményre, amely a felkészülésben akadályozta volna, és amely indok méltányolható lett volna a kérelem elbírálásakor.

Idézte az elsőfokú bíróság a Ket. 1., 2., 4., 5., 15., 33., 50. és 71. §-ában foglaltakat. Kifejtette, hogy az eljárási határidő kismértékű túllépése csak abban az esetben állapítható meg az oktatási intézmény terhére, amennyiben a felperes kérelmének benyújtásának időpontját annak keltezésével azonosítjuk, míg abban az esetben, hogy ha a kérelem a (...) Járási Ügyészség általi áttételének időpontját vesszük figyelembe, az elsőfokú szervet késedelem nem terheli. Utalt a bírói, illetve kúriai gyakorlatra, miszerint az eljárási határidő kismértékű túllépése nem ad alapot a jogellenesség megállapítására, különösen, hogy ha az az ügy érdemére nem hatott ki.

A bíróság a rendelkezésére állt adatok alapján nem látott arra utaló tényre, körülményre, amely alapján megállapíthatónak találta volna, hogy a közigazgatási szervek hatáskörüket nem a jogszabályokban előírt célok megvalósítása érdekében gyakorolták volna, a mérlegelést nem a jogalkotó által meghatározott szempontok figyelembevételével és az adott ügy egyedi sajátosságaira tekintettel gyakorolták volna, vagy visszaéltek volna hatáskörük gyakorlásával, annak gyakorlása során a szakszerűség és az ügyféllel való együttműködés körülményeit megsértették volna, illetve terhükre a jóhiszemű eljárás hiánya megállapítható lett volna. Nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy az ügyfél jogát, jogos érdekét bármelyik közigazgatási szerv a szükséges mértéket meghaladóan korlátozta, vagy megsértette volna a felperes

jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogait. A felperes által hivatkozott 71. § (2) bekezdését a bíróság a jelen ügyben nem találta alkalmazhatónak, ugyanis a felperest a vizsga letételének/elhalasztásának joga annak esedékességét megelőzően nem illethette meg. Nem értett egyet a bíróság a felperes azon érvelésével, hogy őt évismétliként ugyanazon jogok illethék meg, mint az évfolyamot elsőként végző diáktársait, ugyanis a bíróság álláspontja szerint nem lehet eltekinteni a kérelem elbírálása során attól a körülménytől, hogy a felperes másodízben folytatja a tanulmányait a 11. évfolyamon. Alaptalannak értékelte a bíróság a felperes hivatkozását az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezményre is, tekintettel arra, hogy az osztályozó vizsgák elhalasztása tárgyában hozott döntés nem sértheti az oktatáshoz való jogot, ugyanis annak előfeltétele, hogy a felperes oktatási intézményben tanuljon, így nyilvánvaló, hogy a felperes oktatáshoz való joga érvényesült.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését kérte, a keresetében foglaltakat fenntartotta. Másodlagosan a hatályon kívül helyezés mellett az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti a Pp. 2. § (4) bekezdését, 3. § (3) bekezdését, 8. § (2) bekezdését, 141. § (2) bekezdését, 163. § (3) bekezdését, 164. § (1) bekezdését, 166. § (1) bekezdését, 206. § (1) bekezdését, 336/A. § (2) bekezdését, 339/B. §-át, a Tv. 9. § (1) bekezdését, 38. § (3) és (6) bekezdését, 39. § (4) bekezdését, 46. § (1) bekezdés a) pontját, 55. § (1) bekezdését, a Ket. 1. § (1), (2), (3), (4) bekezdését, 2. § (1), (2), (3) bekezdését, 4. § (1) bekezdését, 5. § (1), (2) bekezdését, 33. § (1) bekezdését, 43. § (4) bekezdését, 55. § (1) bekezdését, 71. § (2) bekezdés a) pontját. Az EMMI rendelet 77. § (2) bekezdését, az Alaptörvény X., XI. cikkeit, az emberi jogi egyezmény első kiegészítő jegyzőkönyv 2. cikkét.

A perben addig képviselt álláspontjának ismertetése mellett legfelsőbb bírósági-kúriai eseti döntésekre is hivatkozott.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdésének megfelelően tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megfelelő alapossággal feltárta, és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást, és abból az ide vonatkozó jogszabályi

rendelkezések alkalmazásával helytálló jogi következtetést vont le.

Kiemeli a Kúria, hogy a Pp. 270. § (2) bekezdése, és 272. § (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárás során kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, a Pp. 275. § (2) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.

Elsődlegesen utal arra a Kúria, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során a Ket. szabályait nem alkalmazta, így azokat meg sem sérthette, a bírósági eljárásra a Pp. előírásai voltak az irányadók.

Az általánosan kialakult és következetes legfelsőbb bírósági-kúriai gyakorlat szerint ha felülvizsgálati kérelem a jogerős ítélettel megállapított tényállást, vagyis azt sérelmezi, hogy a bíróság a tényállást a Pp. 206. §-ának megsértésével állapította meg, a jogerős ítélet érintésének csakis akkor van helye, ha a tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat - azok egybevetése során - nem a maguk összességében értékelte, és ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, vagyis lényeges logikai ellentmondást tartalmaz. Nem állapítható meg azonban jogszabálysértés akkor, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok okszerű mérlegelését támadja. A Pp. 206. §-a szerinti szabad bírói mérlegeléssel megállapított tényállás - ha az nem iratellenes vagy logikátlan - felülvizsgálata nem lehet eredményes. A felülvizsgálati eljárásban ugyanis felülmérlegelésnek nincs helye. Nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A felülvizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok, tények értékelésénél nincs-e nyilvánvalóan helytelen következtetés.

A Kúria a perben rendelkezésre állt iratanyag alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság részletesen vizsgálat alá vonta, értelmezte és elemezte a rendelkezésére állt bizonyítékokat, azokat egybevetette és minden részletre kiterjedő mérlegelési tevékenységgel vont le jogi következtetését. Abban sem hiányosság, sem ésszerűtlen, logikátlan okfejtés, sem ellentmondás nem volt megállapítható. Helytállóan jutott az elsőfokú bíróság azon következtetésre, hogy a közigazgatási határozatot hozó szervek a rájuk vonatkozó, a jogerős ítéletben részletesen fel is hívott jogszabályi előírások betartásával jártak el, határozataik sem eljárási, sem anyagi jogi okokból jogszabálysértőnek nem tekinthetők. A felperes által a határozatokkal szemben felhozott kifogásokat az elsőfokú bíróság megvizsgálta és értékelte, a mérlegelési tevékenység eredményével, az abból levont, a felülvizsgált határozatok jogszerűségére vonatkozó következtetéssel a Kúria is minden tekintetben egyetértett.

Minderre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült alperesi perköltség megfizetésére a Kúria a felperest a Pp. 270. § (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdés szerint kötelezte.

A felperes személyes költségmentességére tekintettel a tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket és a pártfogó ügyvéd díját a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2016. január 19.

Dr. Kárpáti Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Fekete Ildikó s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Ákos s.k. bíró